pbendã dat beneficiũ acceptãdi infra mensem. tũc ꝓ reseruatio ⁊ executoris ptãs adiũgatur pbende infra mensẽ accepta re poterit. vt. ꝗ. dixi. ita q̃ post mensem ex vi reseruationis acceptari vel p executorẽ pferre nõ possit. qz tamẽ canonicus ẽ ex vi canonicatus videtur q̃ si nullus ibidẽ expectat etiã post mensem sibi petenti p ordinariũ pferri debet. et cũ decreto id ẽ q̃ alteri collata non tenet p decre. si clericus. ij. Rñ. d̃ pbẽ. li. vj. sed hoc casu posset dici ꝓtrariũ qz in casu decre. si clericus expirauerat ptãs executoris. ꝓ hic adhuc durat quo ad aliã q̃ vacabit si acceptabitur infra mensez. nil ergo mirũ si ibi ordinarius addit. Item sicut nec ibi ordinarius habet potestatẽ sup neglecta. ita nec hic. ⁊ hoc teneas.

a vacationis ipius noticia[b] duerit acceptandũ: vt appositõ mens eiusdẽ aliq̃d afferat[c] impetrãti. Quẽ ẽt[d] bñficiũ q̃d acceptare poterat petẽdo sibi p suũ executorẽ[e] pferri aut[f] recipiendo sibi pseni[g] collatũ ipsum ex hoc acceptare: ⁊ collationẽ talit sibi factã valere censem[h]. Cetez[b] vt tã diuturnis vacatõibꝫ q̃ fraudibꝫ ⁊ litibꝫ occurrat pdicte vacatõnis noticiã ipetrantẽ interptamur hr̃e: exq̃ ipa vacatõ in loco[i] vl ecciã[k] hmõi bñficiũ publice nota erit[l]: iputet q̃dẽ si satis videretur ponderanda noticia loci viciniozis. fa. ꝗ. eo. cõpi. de fo. cõpe. q̃uis. d̃ elec. vbi piculũ. §. porro. li. vj. io. an.

b Noticia. hoc determinabit in fi. ⁊ no. qz in ista forma non est locus decre. ne captande. e. ti. li. vj. vt possit acceptare primũ incertũ q̃d vacabit. illa eim locũ habet vt ibi patet. cũ simpliciter scribit de beneficio q̃d duxerit acceptandũ. tunc enim põt se fortune submittere acceptãdo primũ vacaturũ vel vlterius ex causa. sed q̃n scribitur de beneficio q̃d a vacationis noticia infra mensẽ duxerit acceptandũ. hec verboꝫ forma nõ patit q̃ vacatuꝫ acceptet. fateor tamen q̃ vacans põt acceptare etiã si vacabit tpe gr̃e. verbũ eim noticia vacatõis psentem ⁊ futuꝫ includit. dũmodo vacet. d̃ priuil. q̃ circa. nec ob. si pcedat verbũ quod vacabit in reseruatione sine verbo psentis tpis siquod vacat nã illud vacabit q̃d vacãs repit. vnde dicit lex. q̃ verbũ opoꝫ tebit tã psens q̃ futuꝫ tps significat. ff. de ver. sig. l. vbũ. i pn. ti. ad idẽ. e. ti. vbũ erit. ⁊ aliõ ẽ dicere vacabit aliud vacare incboabit. ⁊ hoc ꝓuenit hic mẽti. secus vbi mẽs resisteret. vt ibi.

c Afferat. simile de priuil. si papa. li. vj.

d Quẽ etiã. sũme vtilis fuit ista pticula. cũ eim executor datus cũ clausula acceptandi ptãtẽ nõ habeat in pferendo bñficiũ nisi exq̃ fuerit acceptatum. tota die collationib[q] apparebat q̃ nõ valebãt. qz nõ pcesserat acceptatõ. ⁊ qz ipsius pcedẽtis acceptationis deficiebat q̃n̄ꝫ ꝓbatio succũbebat expectãs licet igit verbũ acceptationis nõ expimat. satis est tñ q̃ petit pferri vel recipit collatũ multa similia colligas ex no. de his q̃ fi. a ma. pte. ca. ex ore. de ap. ad audiẽtiaz. ⁊. c. dilecti. ij. vnde ex quo p instrumentũ de pmissione pstat. psumit interrogatõez pcessisse. insti. de inuti. sti. §. si scriptũ. ff. de ver. ob. sciendũ. sic satis est q̃ heres se imisceat licet verbo nõ adeat. insti. d̃ here. quali. §. pe. ff. de acqui. here. iulianus. §. si seruũ. ⁊. l. si quis extraneus. §. interdũ. tñ q̃n̄ꝫ nõ sufficit facti ꝓsecutio. de ap. ab eo. j. Rñ. li. vj. de elec. eccia. j. de bap. c. j. ⁊ pe. sed in decre. ab eo. eundo ad iudicẽ appellationis nõ satisfit iuri volenti p apostoloꝫ delationẽ ipsum iudicẽ instrui. electio et baptism[q] formas habent nec sine illis sufficeret animus etiam de quo constaret. sed cum hic solum de animo et acceptatione querat. de illo satis constat p hic expssa.

e Executorem. licet petitio ⁊ collatio de quibus hic loquit. requirant executoris psentiam. cuz als de acceptatione non apparet. acceptatio tñ sine psentia executoris fieri põt. dũmodo d̃ illa fides fieri possit. vt no. e. ti. qz cũctis. ad fi. li. vj. q̃d ẽt ibi placet inno. ⁊ hosti. archi. ⁊ guil. in spe. de actio. ⁊ pe. §. pe. ver. item no. ad fi. licet ꝓpost. videat velle contrarium. de rescrip. capitulum. in glo. magna circa finem. v. quid si littere.

f Aut. no. alternatiuã. sufficit ergo alterũ.

g Presenti. idem in pcuratore habente ad hoc spẽale mandatũ. q̃d pbat filius curie quẽ pmisi ⁊ scripsi de pben. accedens. ad hoc finis huius. c. ibi. vel p aliũ. sicut ⁊ electio p pcuratorẽ fieri põt. de elec. qz pter. ⁊. c. pe. ⁊ mrimoniũ ꝓtrabi. de pcu. c. fi. li. vj. fa. etiã. e. li. de re. iu. põt quis. ⁊. ff. de pcu. si is q̃ stichũ. ⁊. ff. d̃ le. j. si sit. §. siq̃s ita. ñ ob. ff. d̃. v. ob. l. vl. i pri. ⁊. l. si stipulatus fuerim. in prin. que nõ loquũtur in pcuratore.

h Cetez. equissima et expediens fuit ẽt hec. puisio. io. an.

i Loco. si locus vbi sita est q̃ in eccia careret habitatoribus.

k Vel ecclesia. no. p alternatiuã q̃ satis ẽ q̃ i eccia sit publica. licet loco vel oppido sit occulta.

l Nota erit. forte quo ad hunc casum induct[q] est rigor iste q̃ mensis currat ẽt ei qui non fuit i culpa. vt quia tãtũ distabat a loco beneficij q̃ post factam gr̃am cũ tunc vacaret vl paulo postq̃ vacasset infra mensez id scire nõ potuit. vel pcuratorez habebat i loco ꝓ moꝫ tuus est vel his sile. p hoc tñ q̃ in h̃ casu specialiter statuitur. vt pbat littera que sequit i hoc casu ⁊ q̃d pcedit ibi pdicte vacatõis nõ recedo ab eo quod no. de pben. si clericus. li. vj. hic ei datus est mensis i literis q̃ currit a tpe noticie. Determinat ergo quãdo dicatur habere noticiã in hoc casu. ibi vero ponitur simpliciter negligentia. ⁊ sic nõ se tangunt. Et idem dico de his que notaui de rescrip. capitulũ. sup glo ⁊ ita dico etiam q̃d hic dicitur locũ nõ habere in casu decre. si plurib[q]. de pben. li. vj. Vnde si papa ꝓtulit pprio motu pbendam siqua vacabat in ecclesia ⁊ due equales vacabant. noticia vacationis postq̃ currunt decem dies. puiso ad eligendũ non recipietur p hunc modũ. qz ibi forsan tpe quo fiebat gratia vel prius erat noticia vacationis de qua hic dicit. quã forsan impossibile esset scire. puisum infra decẽ dies. ⁊ sic in totum sibi piret priuilegiuz optandi qui nõ fuit in culpa. ⁊ idẽ dico de extraua. io. que incipit suscepti. circa medium. ꝓ dato q̃ hic subsit impossibilitas vel desit culpa. durat tñ circa alia beneficia priuilegium acceptandi. facilius ergo pcedit hic iste rigor. vt in prin. dixi. ⁊ tamen ex littera sequenti videtur colligi. q̃ vbi ita deficit culpa q̃ nec per se nec p aliuz scire potuisset. non est locus huic rigori.

m Scire poterat. imputat ergo illi qui scire potuit inquirendo. sic etiaz imputatur illi qui scire potuit peritiores cõsulendo. ff. de bo. pos. l. in bonoꝫ. vnde dicitur q̃ vigilantib[q] ⁊c. ff. de his que in frau. cre. pupillus.

n Monasterioꝫ. religiosus qui cõcedit alicui ad vitaz vel certũ temp[q] iura redditus vel possessiones administrationis cui pest suspensus est ab officio. nisi duo concurrant. nec valet cõcessio. duos casus excipit ⁊ tria facit. primo pbibet. secũdo si quis punit ⁊ decernit. tercio excipit. ibi verum.

o Perpetuo. i. generali vel ꝓpetuo duraturo. d̃ elec. vt circa. ⁊. c. perpetuo. li. vj.

p Prohibemus. saltem quo ad penã fateri optet q̃d ẽ iuris noui editoria.

q Religiosus. seculares ergo clericos nõ cõprehendit hec pstitutio sed si tales pcessiones faciunt. dic vt le. ⁊ no. xvj. q. j. possessiones. de his que fiunt a pla. continebat. si alias alienant. locus est canoni. xij. q. ij. monemus. eo. ti. si quis. si locant. dic vt no. ne pla. vices suas. c. fi.

r Cuiuis. id est siue perpetue siue tpali. maxime eim pter obedientiarios qui faciebant hos cõtractus reuocari timẽtes ad claustrum emanauit hec cõstitutio. ⁊ dato q̃ nõ sint obedientiarij facilius remouentur a suis administratõib[q] de accu. qualiter. ij. in fi. de symo. licet. et. c. per tuas. non autem puto eam locum habere in religioso qui preest ecclesie seculari. et quasi clericus secularis et hoc probet principiũ.

s Redditus. differunt a fructibus. vt patebit in fi.

t Possessiones. certas vel omnes.

v Alicui. priuato vel collegio.

x Eius. recipientis vel concedentis. ⁊ talis concessio dicit perpetua. ff. p socio. l. j. ⁊ no. x. q. ij. perpetua.

y Pecunia. an vans hanc pecuniã repetat. vide q̃d no. et diti. e. ti. ad audientiam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

certū tp̄us pecunia⁹ etiā inde recepta: quouis mō⁹ ꝓcedat: nisi necessitas aut[a] vtilitas[b] mōasterij p̄ozat⁹ eccie aut administratōnis hmōi ꝗ exposcat ꝓuent⁹ sui: aut si ꝓuentū ñ habeat[c]: p̄lati ꝓuij[b] assensu ad ꝗ nihilomi⁹[c] accedēte. ¶ Diqs aūt ꝓtra ꝗ fecerit: penā[f] suspēsionis ab officio[g] eoip̄o incurrat: nec ex ꝓcessione ip̄i⁹ recipienti ius aliqd acq̄rat[h]. Nec

Inno. ⁊ hosti. vt eccia. benefi. c. vno. in fi.

n Alteri eccie. x. q. iij. vnio. ⁊ si sit alterius diocesis p vnionē nō p̄iudicat diocesano. de reli. domi. c. ij. ⁊ scripsi de priui. pastoralis.

o Dignitati. de ꝓben. extirpāde. §. q̄ vo.

p Prebende. vt in p̄. §. qui vo. ⁊. c. ti. exposuisti. ⁊ intellige p pre. decre. etiā de p̄benda catbedral' ecclesie. non ob. j. pri. Rñ. vt ibi dicam.

q Episcopus. de ex ces. prela. sicut vnire vbi no. inno centi. et abba. post eum q̄ ꝓ ad abbates spectent ecclesie pléo iure. tamen illas vnire non possunt vel vnam alteri subijcere. cū hoc sit ep̄ale p pre. decre. alle. etiā de ꝓsue. cuꝫ dilectus. facit qd dicā. j. c. pri. ⁊ j de stamo. ne in agro. §. ad hoc vbi dicā an hoc

p̄missa ad locatōes[i] vel ēt redditū[j] aut fructū[k] vēditōes ad tp̄s modicū faciendas declaram⁹ vllatenus nō extendi. ¶ Si vna eccia[m] alte ¶ Bē. ri[n] eccie sen dignitati[o] alicui vel p̄bende[p] p episcopū[q] suo ꝓsentiēte[r] capitulo vniat[s] aut religioso loco vnet[t] ex eo q̄ rector[o] ip̄i⁹ ad ꝗ vocat⁹[r] vl' si vacabat[y] defensor[z] ei sup ꝗ dat⁹ nō extitit: neq̄q̄ id potit

p̄scribere possint.

r Consentiente. non est iste casus in quo sufficiat ꝓsilium. et hic reprobat quod no. hosti. d̄ his que fi. a pre. nouit. vbi dicit ep̄m sine capitulo posse donare ecclesiam loco egenti ad sustētationem ministroꝝ. alle. de dona. ꝓsultationibus. Item quia facit quod debet ꝓuidendo egentibus. ⁊ in hoc officium suū exercet. xij. q. j. p̄cipimus. et. c. se. x. q. j. regenda. ⁊. c. se. xcij. dis. diaconi. ergo non est locus ꝓtradictioni. de prebcn. extirpande. j. ⁊ ij. Rñ. dicebat tamen q̄ tutius erat consiliuꝫ canonicorum requirere. sed prout vides hic requiritur ꝓsens⁹. ⁊ fm ꝗ intellige pre. decre. sicut vnire in prin. ⁊ de priuil. tuaꝝ. in prin. no. etiā ipse hosti. e. ti. ea noscit. q̄ de cōsuetudine p̄scripta potest episcopo competere vt sine consensu capituli possit ꝓferre ecclesiam alteri ecclesie ad edificationē. ⁊ ꝓtraria. e. ti. tua. ⁊ c. pastoralis. et de dona. pastoralis. intelligit de iure cōi. ⁊ cuꝫ ep̄us circa hoc indulgentiam vel prescriptionem non habet tamen consilium prescribi nō pōt fm eum. secus etiam dixit d̄ voluntaria concessione que sine causa fieret ecclesie habenti ꝓgruam sustentationem. ar. j. q. ij. pastor. vl' quc fieret laico. ſz non puto hoc prescriptibile. q̄ etiā in casu licito alienet prelatus sine consensu capituli. vt scripsi de dona. pastoralis. in fi. ⁊ fa. fi. huius capituli.

s Uniatur. de vnione satis nota. ne se. va. c. j. xvj. q. j. ⁊ temporis.

t Donetur. hic iunge litteraꝫ. j. nequaq̄ id poterit impugnari. ⁊ facit quod me. cā. cū dilect⁹. ⁊ qd ibi no.

v Rector. de rectore ecclesie non de prelato cui subest eccia loquit cuius ꝓsens⁹ requiri videtur. j. de sta. mo. c. j. §. ad hoc.

x Locatus. non extitit quod est. j. ⁊ ratio huius sumitur. de dona. ꝓsultationibus. fit enim talis vnio vel donatio sine p̄iudicio rectoris vt ibi. dicebat ergo inno. in decre. vt nostrum q̄ dignitas instituta diminui non poterat irrequisito illo cui⁹ erat sine cause cognitione. no. tamē hosti. d̄ excess. pla. sicut vnire. q̄ episcopus ecclesias vnire nō poterat sine collaudatione vel consensu ambarum ecclesiarum. all' eo. ti. c. j. et de his que fi. a pla. c. j. in hoc dicebat eum a papa differre vt ibi scripsi qd hic reprobatur.

y Vacabat. approbat quod no. inno. ⁊ hosti. vt ec. bene. vt nostrum. in fi. vbi tenent ecclesiam vacantem vniri et donari posse. sicut et dignitas vacans suppriimi posset. de ꝓsti. cū accessissent. ꝓtra ne se. va. c. j. vbi se. va. nō dissoluit vnio. eque igit videretur q̄ tunc fieri non posset. Ho. illud in ep̄alibus sedib⁹ vel ibi papa principalius nouit. secunda rōne ſz notari possꝫ de subita mutatione. ⁊ q̄ ordinationē prius factam fecisset cōtemplatione ꝓsone tunc viuentis nunc defuncte. alis etiaꝫ vnionem episcopatuū facit mortuo altero episcopo. vt. xvj. q. j. ⁊ temporis.

z Defensor. videbatur contrarium. quia si res ecclesie vacātis ex causa dignitati donetur. oportet defensorem dari. vt. e. ti. dudū. li. vj. est ergo hoc de casibus in quibus min⁹ ꝓhibet vbi maius ꝓmittit. potest enim ecclesia vacans dari sine defensore vt hic. sed possessio vel res eccie non vt ibi et est si. d̄ elec. nemo deinceps. li. vj. ⁊ quod no. de ꝓsue. cum d. lectus. in. iiij. glo. de transla. c. vl. in glo. pe. dicebat inno. de elec. significasti. vt ibi scripsi sup glo. ij. q̄ ep̄us et capitulum poterant aliquid statuere sup ꝗficio vacante ⁊ electus illud seruare tenebat. all' decre. vt nostrū. quod intelligit ibi hosti. ex causa et ad tp̄s

5 Quouis. mō. ab hac generalitate excipit duos modos i
a Aut. sufficit alterū. sic alibi equipant hec duo. fi. c. de eta. ⁊ qua. queris. d̄ ꝓben. exposuisti. ⁊ in dispensatōnib⁹ j. q. vij. tali. ⁊ facit. c. ti. dudū. li. vj. io. an.

b Utilitas. de syndi. c. vno.

c Non bēat. inuit q̄ si habet ꝓuentum nō requirit cōsensus p̄lati. hoc verū quo ad euadendam huius ꝓstōnis penam. sed alis ad validandum ꝓtractum perpetuū requirit omnis solēnitas alienationis e. ti. dudū. li. vj. ⁊ cōsensus epi. xij. q. ij. abbatibus. et. c. se. ⁊. c. placuit. ⁊. xvij. q. iij. in venditōnibus.

d Prop̄ij. d̄ ep̄o videtur intelligendum in non exemptis q̄ iura allegata in fine ꝓtime glo. i ex emptis de papa. de priui. auctoritate. §. j. li. vj. fortitan intēdit iste textus approbare quod recitabat inno. de transact. statuimus. vbi dicit quosdam dicere q̄ abbates qui habent ecclesias ad se ꝑtinentes pleno iure possint in illaꝝ alienatōnibus auctoritatē p̄stare. ⁊ facit. j. de sta. mo. attendentes. post prin. ⁊ quod no. in auten. de alie. ⁊ emphi. cōtrac. in p̄n. coll. ix. ⁊ hoc ꝓmuniter seruat. quod videt fieri posse. ex quo habent ep̄alem iurisdictionē vel quasi. ad hoc de priuil. abbates. in fi. li. vj. vnde dicebat ipse inno. de priuil. cū. ⁊ plantare. §. in ecclesiis. ⁊ placet ibi hosti. q̄ p̄sbyteri nō poterant alienare nec maximas causas agere sine consensu patronorum exemptoꝝ. quia tales exempti vices episcopoꝝ gerūt. ar. xij. q. ij. siqua. ⁊. c. placuit. de vo. magne. §. cū igitur. cum concor.

e Nihilominus. i. non eo min⁹. q̄ sub sit necessitas vel vtilitas in contractu.

f Penam. que de sui natura perpetua est. ex quo temp⁹ nō adijcit de hoc de ꝓsti. ex litteris. sed quis absoluet. vide qd dixi de solu. c. ij. in fi. ⁊ quod dicam. j. de here. c. j. circa fi.

g Officio. vide quod dixi sup. e. ver. j. de deci. c. j.

h Acquirat. si. e. ti. hoc ꝓsultissimo. li. vj. vbi ꝓtract⁹ non valet et punitur faciens.

i Locationes. ꝓhibitus alienare obligare vel vendere ꝑt locare. et quod plus est conductorē creditoribus delegare. ff. dele. ij. l. penul. §. instituto. ad id. ff. loca. nō solet. ꝓlati ergo locant. nec p statutū episcopi possunt astringi vt locent certis personis. de loca. c. ij. quod aūt dixi q̄ locare nō ē alienare. illud verū est si fiat ad modicū tp̄s vt hic. et sic nō ob. e. ti. nulli. vt ibi dixi. licet accur. in pre. §. instituto. in fi. dicat q̄ ꝓhibitus alienare locet ad centū vel mille annos. ſz non approbatur. et din⁹ ibi ꝓtra. si autē p̄latus locans ad modicum tempus infra tempus moriat. quid iuris. no. ne pla. vi. suas. c. fi.

k Fructuū. ꝓcor. de elec. generali. in fi. li. vj. ⁊ quō plus est in redditu q̄ in fructu ibi no. in glo. penul.

l Ad tempus modicum. determinat tam verbum locationes q̄ verbū venditiones. vt sit sensus q̄ locatio ad modicum tempus ⁊ venditio fructuū ad modicum tempus non includatur in ꝓhibitione. sed dubitatur quod dicatur modicum tempus. glo. ff. de supfi. l. j. §. q̄ ait. dicit id relinquēdum iudicis arbitrio. alle. ff. de iure deli. l. j. in fi. ff. de effrac. l. j. §. j. et fa. de of. dele. de causis. de accu. inquisitiōis. j. Rñ. ⁊ quod no. de loca. potuit. ⁊ quod no. s̄. e. hoc consultissimo li. vj. ⁊ videtur hoc equū ꝓter varias conditōnes regionū Idem tenuit olim in. l. fi. ff. ager vecti. sed postea in addi. videtur approbasse quod modicum tempus dicatur infra decennium. C. de p̄scrip. lon. tem. l. fi. ff. qui ⁊ a qui. ma. si cū fideicōmisso. §. aristo. ponit etiam opi. que habet. q̄ modicū tempus dicatur. xxx. dieꝝ. ff. de iti. actuq̄ pri. l. j. §. j. Alij biennū. ff. loca. ⁊ con. cū domini. insti. de li. ob. in fi. Alij quinquennū. fa. quod no. io. de cōiu. ser. licet. ⁊ qd no. ostie. vt ec. bene. c. vno. in fi. Alij septennū. ne pre. vi. su. c. fi. d̄ diuersis spacijs tempoꝝ potest argui p ea que scripsi de fideius. c. fi. de cle. ꝓiu. iobānes. in. iiij. q. io. an.

m ¶ Si vna ecclesia. se sumat duo dicens. ⁊ quas opiniones determinet infra dicā, sed principaliter que no,

sed ppetuū preiudiciū non possent inferre dignitati vel rectorie ipsa sic manente. licet illā possent in totū tollere. d̄ cōsti. cū accessissent. vel religioso loco cōferre. de dona. ꝓsulationibus et. c. pastoralis. et ad id qd̄ dicit. qui pōt totum potest et partem. de offi. dele. pastoralis. in prin. ff. de rei ven.

que de tota. Rndit hosti. q̄ in totū cōferri pmittit. vt diuinus cultus augeatur. de cōsti. ex pte. ⁊ vt pauges sustentent. de pben. expo suisti. Permittitur etiā tollig̃ supflua vel onerosa. ar. lx viij. di. coz epi. diminutio vel retractio venegat. vt ecclesiastica beneficia in sua integritate p maneant. nisi ex cā magna remittit ad decre. dudū. e. ti. de pben. maioribus. ⁊ c. vacante. ex his patet q̄ sepe quod m inus videtur est maius eo respectu q̄ius plus illi resistit ex causa.

impugnari. Qd̄ si eps[a] sui etiam capituli accedente ꝓsensu mēse sue[b] vel ipi[c] capitulo[d] aliquā duxerit ecciam[e] vniendam: hoc irritū eē decernim[f] ⁊ inane ꝓtraria quauis[g] ꝓsuetudine nō obstāte.

Clemens. v. in ꝓcilio vien.

De rer pmutatōe. Rubrica

Excessione[h] iuris vtē tibus[i] presertim circa spiritualia illudatur[k] si beneficia[l] ex causa[m] pmutationis aliq̄bus resignata alij q̄ ipsis pmutare volentibus[n] conferantur[o] nullius hoc esse volumus[p] firmitatis.

Clemēs. v. in ꝓci. vienen.

De testamentis ⁊ vltimis voluntatibus. Rubrica

Religiosis[q] etiam exemptis deputatis[r] ad executionē

a Quod si eps. quod hic dicitur ꝓbabatur olim p. c. questi. xvj. q. iiij. ⁊ approbat quod no. ibi io. in. §. pre. ⁊ quod no. de dona. pastoralis. et reprobat quod no. inno. in dicto. c. vt nostrū. vt eccle. beñ. vbi tenebat q̄ auctoritate capituli sui eps poterat ecclesiam in suos vsus ꝓuertere.

b Nense sue. vt dicebat io. in glo. prius allegata. eps nō potest auctorizare in facto ꝓprio sicut nec econom⁹. x. q. ij. h vsus. i fi. nec tutor. ff. de auc. tu. l. j. ⁊ l. pupillus. nec prelatus de insti. c. fi. ⁊ idem de capitulo. vt statim sequitur. quod etiā tenebat guil. in spe. de his que fi. a prela. in fi. ⁊ fa. quod vtri post inno. de censi. phibemus. sup glo. ij. ⁊ no. quia si nō valet vnio cum alter solus. s. eps vel capitulum auctorizat in facto ꝓprio. fortius non valeret cū auctorizaret vterq̄. vt si cōmuniter mense epi ⁊ capituli per eos vnitur ecclesia. facit autem hec littera ad no. hosti. in sum. de deci. §. ⁊ vtrum ver. xij. in fi. vbi tenet q̄ laicus habens decimā p antiquum feudū ab alia ecclesia non potest illam donare epo. ne ipse eps auctorizet in fōl ꝓprio. Puto tamē q̄ bene posset illā donare capitulo episcopali autoritate episcopi. et est ratio. quia cum in casu illo sufficiat auctoritas episcopi sine capitulo. vt in decre. cum apostolica. de his que fi. a pla. non pōt dici q̄ capitulū eo casu auctorizet in facto ꝓprio. sed in vnione vel datione ecclesie. secus cuz ibi consensus capituli sit necessarius. de his que fi. a pla. tua. de dona. pastoralis. Itē facit p et contra ad id quod ipse hosti. no. de consti. cū accessissent. vbi tenet q̄ dignitas nō confirmata per papā de ecclesia catbedrali tolli pōt per ipsius capitulum ex iusta cā. et episcopo auctorizante si bona episcopi. ⁊ capituli sint diuisa. si vo essent cōmunia nōne auctorizaret episcopus in facto suo. sed dicit tunc recurrendū ad archiepm vel ad papā de iurepa. nullus. videtur q̄ cum iste nō sit de casibus archiepiscopo reseruatis. qui no. de offi. or. pastoralis. q̄ eo casu. ⁊ isto de quo ter. loquitur ad papā sit necesse recurri.

c Ipsi. suo. scz. io. an.

d Capitulo. cū capella curata donatur capitulo quis habeat eius curam. vide quod scripsi post hosti. de pben. exposuisti. super glo. iij. ⁊ eo. ti. cū nō ignores. in prin. ⁊ no. q̄ singulari. prebende etiam maioris ecclesie pōt vniri ecclesia p episcopum ⁊ capitulum. vt. §. pri. Rn. capitulo vero nō. vt hic. et ratio sumitur. xij. q. ij. qui manumittitur cū suis concor. quia capitulum non auctorizat i facto ꝓprio. cū singulari prebende capituli vnitur ecclesia.

e Ecclesiam. declarari debuisset an sit idem in donatione. quā facit eps capitulo suo d̄ eo qd̄ spectat ad mensā suaz. qd̄ no. host. d̄ his q̄ fi. a pla. nouit. ⁊ ponit casū de epo abundāte ⁊ caplo egēte. ⁊ dicit q̄ valet. inducit qd̄. §. dicti in glo. non est. dicit etiā q̄ nō ob. iuramentū de nō alienādo. cū nō sit ꝓprie alienari qd̄ in dnio eccie retinet. ff. d̄ lega. ij. vnū ex familia. ⁊ l. imperator. §. fi. ⁊ l. se. dicit tn q̄ tuti⁹ esset q̄ illud fieret supioris autoritate. insti. de auc. tu. in fi.

f Decernim⁹. lz rō huius iuris sit antiqua. forte noluit cōprehēdere pterita. et est sile de postu. c. vno. li. vj. sed ꝑ hoc facit littera sequēs que ꝓsuetudinē dānat. ꝓsuetudo vo notat tempus pcedens. ergo videtur pterita respicere.

g Quauis. s. etiam cu⁹ ꝓtrarij vel uitij nō sit memoria. dānatur ergo hic ꝓsuetudo q̄ quis auctorizet in facto ꝓprio. alibi q̄ quis sit iudex appellationis a se interiecte. de consue. c. ij. li. vj. Io. an.

h Ne concessiōe. Ne summat potēs ius nouū et equissimū. ⁊ determinat decretale iter cetera. de pben. ⁊ §. e. ti. cū vniuersor. i Atētib⁹ p hāc. lz dico decre. hāc locuz bre vbi in fraudē expectantiū fieret permutatio. cū illi ñ vtā tanē pcessione iuris sed ius fraudent. e. t. c. vno. li. vj. de renū. c. vl. e. li. io. an.

k Illudat. cōcor. cle. j. §. d renū. c. vno ⁊ ibi pcor.

l Beneficia. indudit etiaz hospitalia et loca similia que pmutari pōt his casib⁹ quibus in beneficium concedunt. qui habent. j. de reli. do. q̄ contingit. §. vt autem. illa vero que nō pcedunt in beneficiuz non videntur posse cum beneficijs pmutari. cum beneficior adinuicem pmutatio fieri debeat.

m Ex causa. bene ergo licet renūcianti in actu renūciatōnis hoc exprimere q̄ renunciat pmutationis causa. ⁊ dato q̄ hoc non exprimatur. satis est q̄ constet ex pjecturis vel pus actis.

n Volentibus. ergo tractatus pmutationis inter ptes pcedere potest. tamen ipsa pmutatio expeditur supioris officio. ⁊ vide quod scripsi. §. e. quesitum.

o Conferant. p illos in quor manib⁹ fiebat resignatio vl p alios collatores. Hoc tn scias q̄ eor est pmutare vel pmutationibus auctoritatē pstare. ⁊ non inferior. vt no. hosti. in suma eiusdem ti. §. quis pōt. v. ⁊ nunquid. ⁊ dicti. §. e. quesitū. cū eis ꝓsilium turon. phibet pmutationē. ꝓtra id nō dispensat. nisi cui pmissum est. ⁊ idem archi. eo. ti. c. vno. li. vj. ⁊ facit qd̄ no. §. c. pri. in prin. ipsi tamen inferiores quor est cōferre vel eligere habent consentire. vt no. in predi. decre. vnica. Quid de capitulo vacante sede episcopali. poterit ne pmutationi auctoritatem p̄stare. puto q̄ sic. cū h sit iurisdictionis epalis in q̄ tunc succedit. de maio. ⁊ obedi. his que. ⁊ c. cum olim. eo. ti. c. vno. li. vj. cū concor. hec vera. nisi beneficia illa vel alter illor spectarent ad collationē epi solius sine capitulo. quia cū in talium beneficior collationē nō succedant. ergo nec in consensu quē necesse habet pstare collator. ⁊ idem si habet eligere vel pstentare. vt scripsi ne se. vacan. c. ij. nevna via pcedatur quod alia ꝓhibetur. de regu. iur. cum quid libro. vj. si vero vnacum capitulo haberet facere pdicta. cum capitulum tunc possit cōferre eligere vel presentare. nē se. vacan. c. vno. li. vj. ergo poterit vt capitulum consentire ⁊ vt eps auctorizare. puto autem q̄ hoc decretū afficiat. nedū collationem sed etiam oēm electionē postulationē. ⁊ pstentationē. que fieret de alio ad illud beneficium sic renūciatū. hoc em est de mente ⁊ eadē rō e. ⁊ decre. de pben. cū in illis. li. vj. loquitur in impetrationibus beneficior que sunt odiose.

p Volumus hoc iure nouo. quasi innuat q̄ olim in hoc casu necessaria erat gratiosa ꝓuisio. ⁊ sic saluant no. eo. ti. cū vniuersor. de pben. inter cetera. sicut als in simili casu agit ad interesse. ff. de pscrip. ver. l. naturalis. in prin. ⁊ in fi.

q Religiosis. Ordinarius loci rōnem exigit a religiosis

r Retiā exemptis. d̄ testamentor executionibus q̄s gesserūt. et si circa id deliquerint illos punit. ⁊ primo ponit motiuū ꝓstituentis. secundo constōem. tercio penā. ⁊ incipe constructū ibi volentes. ⁊ quo ad rationem p executorem reddendā determinat quod no. in specu. de instru. edi. §. nūc vero aliqua. v. sed an simplex. quod quasi ad lfam ponit arch. lxxxviij. di. epus tuitionem.

r Deputatis. no. q̄ nō dicit deputandis. p qd̄ videt velle q̄ ꝓstitutio respiciat pterita. qd̄ vez puto de futuris gestionib⁹ fiendis etiā p iam deputatos ꝗuis exemptos. facit qd̄ no. §. ea. ꝓpil. de eta. ⁊ qua. vt bi qui. in glo. quod posteris. ⁊ de vi. et bone. cle. c. ij. post prin. sz in pteritis gestionib⁹ factis iam per exemptos ante hanc constitutionem non puto q̄ hec decre. locum habeat ad quod facit littera sequens. constat eni q̄ circa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf